

## ליל שביעי של פסח תש"ח בסעודה

בשלימות הכוונה של ירידת הנשמה למטה.

ג. מי שיש לו חוש, העוסק בענין ושקוע בו, יכולה להיות לו השערה מה נעשה כעת למעלה.

מי שיודע את ענין אהבת האב אל הבן ויש לו הרגש בזה, מבין את הצער ואת העכבה של גילוי ההמשכה כאן למטה<sup>4</sup>.

ובני ישראל יוצאים ביד רמה<sup>5</sup>, גאולת מצרים הביאה לקריעת ים סוף; נפתחו כל הפרסאות והמסכים, עד שראו הכל בבירור בראיית עין הגשמי<sup>6</sup>.

אה! נתנו לנו עולם...

ד. בשביעי של פסח תרנ"א הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק סיפר שהסבא-רבא, הרבי הצמח צדק, אמר: הסבא – כ"ק רבינו הזקן – ניצח, הוא פשוט פסק הלכה עפ"י תורה: אתה – הקב"ה – הרי למעלה מהזמן; אבל מהנשמות אתה תובע הרי בזמן, תורה ומצוות, ממילא צריך הרי לתת גם ליהודים על פי זמן. כתוב ברגע קטן עזבתיך<sup>7</sup>, זה אכן אינו יותר מרגע, אבל למטה זה לוקח ריבוי זמן.

ה. הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק דיבר פעם על ההפרש בין ש"פ לחג השבועות: בשבועות – נפתחו השמים ואראה מראות אלקים<sup>8</sup>, רואים אלקות בראי' חושיית כמו שרואים דבר גשמי, שאז קולטים את היוקר של עולם, ואיך שהוא חומר אמיתי לעצמות א"ס; וההכנה לזה היא שביעי של פסח.

אה! איזה עולם ערב נתנו לנו!

זאת צריכים לדעת התמימים בכל המדינות.

א. כ"ק אדמו"ר שליט"א ביקש לנגן את הניגון שהיו קוראים בליובאוויטש ניגון קריעת ים סוף.

נמשך הדיבור אודות אופן אמירת השירה של משה ובנ"י בעת קרי"ס שיש בזה מחלוקת תנאים בגמרא<sup>1</sup>. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:

כבר דובר פעם<sup>2</sup>, שבמחלוקת תנאים ואמוראים כל אחד אומר לפי שרש נשמתו<sup>3</sup>.

ב. בשביעי של פסח צריך לייקר מאוד את הזמן.

זמן הוא נברא שנושא שני הפכים: (א) הוא מחולק לשלושת החלקים של עבר, הווה, עתיד. (ב) העבר מתגלה בהווה ויש לו השפעה מסוימת על העתיד.

הכוונה בידיעת החסידות היא שידעו מתוך התבוננות טובה ומסקנה מיושבת, שירידת הנשמה בגוף, באיזה זמן שתהי', הכוונה היא שההווה ישלים את העבר וימלא את העתיד.

זהו הזמן של נפש המח' את הגוף. ישנו ענין הזמן בכל מדריגות הנשמה; ברוח, בנשמה, ובמדריגות המקיפים של חי' יחידה.

כל החילוקים הללו הם מדריגות חלוקות בנפש, ישנם גם כל החילוקים הללו בזמן. אין הגילוי המאיר ביום הראשון שוה לגילוי של היום השני, בכל יום מאיר אור חדש.

כל חילוקי הזמנים הללו – אצל מי שעוסק בעניני עבודה, יש לכל זמן את ערכו הנכון והראוי, ומביא את היבול האמיתי ואת האור

(1) סוטה כז, ב. ל, ב.

(2) ראה אגרות-קודש ח"ב ע' רפה. ע' רצב. ע' שדמ. הערות לאגרות-קודש שם ב, רשימות" חוברת קמו.

(3) ראה ביאורי זוהר לאדמו"ר האמצעי וישלח כ, א ואילך (נתבאר בלקוטי לוי יצחק – אגרות-קודש ע' רסג). סה"מ תש"ט ע' 77 ואילך ובהערה שם. לקו"ש ח"ד ע' 1178. ח"ז ע' 170. ח"ו ע' 182 ואילך. שיחת כ"ף מרחשון תשמ"ה (התועדויות תשמ"ה ח"א ע' 624

ואילך). ועוד.

(4) בהנחה אחרת: וכאן הוא הכאב . . .

(5) בשלח יד, ח.

(6) ראה שער האמונה לאדמו"ר האמצעי פנ"ד ואילך

(פו, א ואילך). ובכ"מ.

(7) ישעי' נד, ז.

(8) יחזקאל א, א (הפטרה דיום א' דחג השבועות).

ידי אופן החינוך החסידי המיוסד עוד מילדות, זכרון חינוכי חד עם ציור חי משנות ילדותם; בהיותם אצל סביהם וסבתותיהם החסידיים, דבר זה נותן להם חיות פנימית לדורי דורות.

זכרונות חסידיים אלו הם אחת המעלות הנפשיות בעדת החסידים.

ח. פעם היתה התוועדות חזקה. התוכן הכללי של ההתוועדות הי', אודות מהו ההפרש בין דינים ממותקים לרחמים פשוטים. לכאורה יש מעלה בדינים ממותקים, אבל באמת רחמים פשוטים נעלים יותר. דינים ממותקים פירושו, שאף שהוא אינו ראוי, מ"מ יש מיתוק הדין; אבל מצד רחמים פשוטים הוא אכן ראוי.

עכשיו צריכים שיהיו רחמים פשוטים. מצד רחמים פשוטים כל היהודים ראויים, לא מדובר על אלו ששלמים בתורה ומצוות; אלא כל היהודים ראויים, משום שהם יהודים.

הם<sup>13</sup> עושים את רצון של מעלה, אף שבעינינו אחרים הם חסרים, אבל בענין שהם אכן עושים הם הרי צודקים.

אין לוותר ואין להצדיק את הזמן. כל בן תורה צריך להרגיש זאת.

(13) כנראה הכוונה לאלו שמוסרים נפשם עבור אחב"י בארה"ק ת"ו. – ראה גם שיחת יום ב' דר"ה שנה זו (בספר השיחות תש"ו-ה'שי"ת ע' 162).

ו. בשש"פ תרנ"ד הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק ביקש ממורי החסיד הרשב"ץ<sup>9</sup>, שיספר משהו מהזמן שהוא – הרשב"ץ – הגיע לליובאוויטש.

מורי הרשב"ץ סיפר מה ששמע כשהי' עדיין בחור ולמד בישיבה בליובאוויטש, בימי כ"ק אדמו"ר הצ"צ.

פעם כשנפגשו הרה"ח ר' הלל<sup>10</sup> והרה"ח ר' אייזל<sup>11</sup> בהתוועדות בליובאוויטש, קם הרה"ח ר' אייזל ואמר: כך אמר הרבי כ"ק אדמו"ר הזקן: ופסח ה' על הפתח<sup>12</sup>, שביעי של פסח – היום השביעי של הקפיצה.

זקני החסידים הראשונים שהיו באותו מעמד, הן בני תורה והן אנשים פשוטים, שקעו בכזו התפעלות שהי' צורך להעירם.

הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק, בשמעו את הסיפור ממורי הרשב"ץ, אמר: אדמו"ר הזקן במסירות נפשו על תורת הבעש"ט וחסידות חב"ד זכה וזיכה להכניס חיות פנימית בכל אמרת השכלה ועבודה לדורי דורות.

ז. בכל זמן נתפתח אצל חניכי החסידים, על

(9) ראה אודותו בספר השיחות תש"ו-ה'שי"ת ע' 12. וש"נ.

(10) ראה אודותו בספר השיחות תש"ו-ה'שי"ת ע' 29. וש"נ.

(11) ראה אודותו בספר השיחות תש"ו-ה'שי"ת ע' 25. וש"נ.

(12) בא יב, כג.